

них міст виконує свою важливу функцію: Амстердам історичної столиці, фінансового і культурного центру, Гаага – резиденції уряду, парламенту, дипломатичного корпусу, Роттердам – морських воріт агломерації і т. д..

В Іспанії також дві агломерації з населенням понад 1 млн чоловік у кожній – Мадридська (5,1 млн) і Барселонська (3,9 млн). Решта агломерації-мільйонери знаходяться в Австрії (Відень – 2,1 млн чоловік), Бельгії (Брюссель – 1,7 млн), Болгарії (Софія – 1,2 млн), Угорщині (Будапешт – 2,6 млн), Греції (Афіни – 3,1 млн), Данії (Копенгаген – 1,7 млн), Португалії (Лісабон – 2,6 млн), Румунії (Бухарест – 2,2 млн), Чехії (Прага – 1,4 млн), Швеції (Стокгольм – 1,6 млн), Сербії (Белград – 1,7 млн).

Сучасні міські агломерації зарубіжної Європи, насамперед моноцентричні, мають досить складну внутрішню структуру. Найбільш зрілі з них, подібно кільцям дерева, складаються з шести наступних структурних зон: 1) історичного міського ядра; 2) центральної зони, що включає в себе крім міського ядра найближчу до нього інтенсивно забудовану територію; 3) зовнішньої зони з суцільною, але менш інтенсивною забудовою; 4) перше приміської зони, яка зазвичай включає лісопарковий пояс і ближні міста-супутники; 5) другий, більш віддаленій, приміської зони з містами-супутниками; 6) території великого столичного регіону. Перші три з них зазвичай утворюють власне місто, перші чотири – «велике місто», перші п'ять – агломерацію, всі шість урбанізований (метрополитенський) район.

ЗЕМЛІ РЕКРЕАЦІЙНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ: ПРАВОВИЙ АСПЕКТ

Н. Г. РУСІНА, К. І. ДРОЗД, К. П. МОСІЙЧУК,

Відокремлений Структурний Підрозділ «Рівненський коледж Національного університету біоресурсів і природокористування України»

(м. Рівне, Україна)

E-mail: RusinaN@i.ua

Територія України характеризується різноманітними природними рекреаційними ресурсами, ефективне використання яких значною мірою залежить від їх обліку, кількісної та якісної оцінки, визначення придатності й альтернативності використання. До земель рекреаційного призначення належать землі, які використовуються для організації відпочинку населення, туризму та проведення спортивних заходів.

Глава 9 ЗК України визначає поняття, склад та особливості використання земель рекреаційного призначення, що є окремою категорією

земель України відповідно до ст. 19 ЗК України. Статтею 50 ЗК України надано поняття земель рекреаційного призначення та по суті визначено призначення, для якого можуть використовуватися землі рекреаційного призначення, а саме для організації відпочинку населення, туризму та проведення спортивних заходів.

До земель рекреаційного призначення належать земельні ділянки зелених зон і зелених насаджень міст та інших населених пунктів, навчально-туристських та екологічних стежок, маркованих трас, земельні ділянки, зайняті територіями будинків відпочинку, пансіонатів, об'єктів фізичної культури і спорту, туристичних баз та інших об'єктів, визначених ст. 51 ЗК України.

Порядок визнання територій рекреаційними зонами на землях рекреаційного призначення залежить від їхнього місцезнаходження та виду природних об'єктів на них.

Землі рекреаційного призначення можуть належати одночасно до інших категорій земель, наприклад, земель лісового фонду, природно-заповідного фонду тощо. Правовий статус та порядок визначення земель рекреаційного призначення на землях лісового фонду встановлюється ЛК України (п. 7 ч. 1 ст. 37) та Порядком поділу лісів на категорії та виділення особливо захисних лісових ділянок, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 16.05.2007 № 733.

Спеціальний порядок створення рекреаційних зон у складі земель природно-заповідного фонду України визначено Законом України «Про природно-заповідний фонд України» (ст.ст. 18-24, 36-54).

Частина 1 ст. 52 ЗК України передбачає, що землі рекреаційного призначення можуть перебувати в державній, комунальній та приватній власності. В той же час, землі рекреаційного призначення можуть одночасно належати до інших категорій земель, для яких встановлені обмеження щодо передачі у комунальну або приватну власність.

Приватизація земельних ділянок рекреаційного призначення можлива у тому випадку, коли громадянин чи юридична особа вже володіє і користується даною земельною ділянкою або мають це на меті та займаються діяльністю, спрямованою на організацію відпочинку населення, туризму чи проведення спортивних заходів.

Враховуючи особливості земель рекреаційного призначення та їх важливе значення, законодавством України встановлено для даної категорії земель особливий правовий режим, пов'язаний з їх охороною. Зокрема, на землях рекреаційного призначення забороняється діяльність, що може перешкоджати використанню їх за призначенням, а також негативно впливає або може вплинути на природний стан цих земель (ч. 3 ст. 52 ЗК України). Певні обмеження щодо зміни цільового

призначення земель рекреаційного призначення передбачені Законом України «Про мораторій на зміну цільового призначення окремих земельних ділянок рекреаційного призначення в містах та інших населених пунктах».

Встановлення меж територій рекреаційного призначення забезпечують проекти землеустрою, які також встановлюють режим використання та охорони їх територій. Рішення про затвердження проектів землеустрою щодо організації і встановлення меж територій рекреаційного призначення одночасно є рішенням про встановлення меж таких територій.

РОЗВИТОК РЕКРЕАЦІЙНИХ ЗОН РІВНЕНЩИНИ

С. С. МАЛИМОН, А. В. ХОМИЧ, В. О. ГРИЦЮК,

*Відокремлений Структурний Підрозділ «Рівненський коледж Національного університету біоресурсів і природокористування України»
(м. Рівне, Україна)*

E-mail: homichnastyia38@gmail.com

Рівненська область, яка знаходиться в північно-західній частині України, вирізняється вдалим географічним розташуванням. Площа її території складає 20,1 тис. кв. км. з кількістю населення в 1154,6 тисяч громадян.

Рівень розвитку інфраструктури області, в основному, забезпечений розвинутою мережею транспортних комунікацій, ділянки яких проходять за напрямками міжнародних європейських доріг, сприяють пропуску транзитних транспортних потоків через регіон, що обумовлює його стратегічне значення у розвитку економіки країни.

Перспективна порогова рекреаційна ємність внутрішнього ландшафтного ресурсу складає 1,5 млн осіб відпочиваючих, що дає можливість прийняти на відпочинок мешканців з інших областей України. В області функціонує 30 санаторно-оздоровчих закладів та 55 готелів і мотелів.

В області не сформувалася відповідна до її рекреаційно-туристичного потенціалу система розміщення закладів. У територіальному розрізі 34% потужностей готелів розміщені у обласному центрі. Найнижчі показники використання місткості (до 0,1%) зафіксовано у північних районах: Зарічненському, Рокитнівському, Костопільському, Березнівському (в середньому в області 0,23%). За офіційними даними в області працює близько 90 агросадіб, загальна місткість яких становить близько 400.